

सृष्टीरूपी गुरु, त्याचे ध्यान धरु, एक झाड लावू पृथ्वीवरी

आरभ मराठीच्या रसिक वावकांना नमस्कार. आज काव्यारंभ या सदराचे सताविसावे पुण्य! आज मी सो.सविता सुखदेव माळी यांच्या कविता विषयी लिंगिण आहे. सविता माळी यांचे शिक्षकी लौकिक असून फक्त दहावी पर्हत ज्ञाने आहे पण व्यवहारात त्या असून त्यु तुरु आहेत. एक छाता उद्घाटन किणाऱ्या दक्खन्यानी त्यांच्या धारतच थाटले आहे. तसेच जिजाऊ नार सहाद्री बचत गटाचे अध्यक्ष पक्ष दृष्ट्यांचके आहे. अस्यात ची त्यांना खुप आवडाऱ्या. नुकीच त्यांनी आर्दी कमी यावत चारोंधाम यात्रा पैर्ण कीले आहे. सामाजिक कार्यात सहायी होणे, लोकांचे संघटन कलन समाजप्रयोगी कामे करणे त्याना आवडते.

भजन, भास्कर, अनेक विषयावर गण म्हणून हा त्यांचा छढ आहे. भजन स्पृहेत त्यांना अनेक बांधिसे मिळालेली आहेत तसेच त्यांना अभिन्यायी पण आवड आहे. अध्यक्षीक वाचन, काव्य लेखन, अंगं, पाठ्याचे, चारोंधाम, गडक लेखनाची पण आवड आहे. त्यांचा सावित्रीच्या कविता हा प्रतिनिधिक कविता संग्रह प्रसिद्ध आहे. सावित्रीबाई पुले मंडळ, अक्षरावेल साहित्य मंडळाच्या त्या सदस्य आहेत. अशा या गुणिती असुन अपला कविताचे छाते आवडेने जोपासणाचा कवितीची माळी माय मराठी या कवितेत मराठीचा गोरक्ष करताना म्हणतात, महाराष्ट्राची तू आहे शान

तुझे किंती करु मी गुणान तुलां खरा राज्याभाषेचा मान माझ्या जोवा तुझांन अभिन्न! मराठी भाषेदलवरे प्रेम त्यांच्या शब्दांमध्ये धुन ओसेसून वाहते. आपली संतप्तप्रेपण, गुरु यावदल कवयित्रीला विशेष आदर वाटतो, त्या आपल्या गुरुरूपौगिमा या अंगंवरचे नेतृत्व सहज लिहून जातावा, सृष्टीरूपी गुरु, त्याचे ध्यान धरू एक पृथ्वीवरी!

अंगंवरचे नेतृत्व सहज प्रबोधन हा संतांवा उद्घेश त्यांनी वृक्ष लागवडीचा संदेश आपल्या सुरु रचनेतून लिहून खरा केलेला आहे. तर सहवास कवितेचा या कवितेत त्यांनी कवितेच्या सोबतीने अपलं जीवन किंती बाबरलं, आपल्याच्या किंती कौतुक मिळालं याचं वर्णन केलं आहे, त्या म्हणतात, शब्द शब्द युंगून, जन्म तुझा ज्ञाला शब्दांच्या पालिकडे उपलंगले!

कलिशुरी सावित्री या कवितेत कवयित्रीनं आजाच्या गुगात सावित्रीबाई दिलेल्या शिक्षणाच्या अमृताचा आज योग्य वापर करत नहीत याची खंत व्यक्त केली आहे. तर पुस्तक या कवितेत त्या शब्द शब्द जोडून पुस्तक धडलं जीवनाचे रस्ते पुस्तकात दडलं पुस्तकामुळे कळली, ज्ञानाई, तुकाई जीवनाचे उत्तर त्याचे उलगाडल!

अस प्रथाचं महव मांडतात तर गळालचा शे लिहिलाना त्या सुखी ठेवले मग प्रभू काय मागु तुझे ध्यान हव्याची कोनी हाव आता अशी शब्दरचना करतात. अशा या भक्तिरसाता आपल्या काव्यात जास्त प्राधान्य देण्याचा कवितांचा आपण रसास्याद घेऊ या

तुझ्या जन्माचा सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा। ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ तु दिलेलं अमृत कलिशुरात आता आम्हांता पक्का, तु सांगितलेलं संत स्त्रया मानाला रुचेना।

पण मला वाटत साझ तु एकदा गुम रुचाने पृथ्वीवर प्रगट व्हावं,

तुझ्या जन्माचे सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा।

ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ तु दिलेलं अमृत कलिशुरात आता आम्हांता पक्का, तु सांगितलेलं संत स्त्रया मानाला रुचेना।

पण मला वाटत साझ तु एकदा गुम रुचाने पृथ्वीवर प्रगट व्हावं,

तुझ्या जन्माचे सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा।

ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ तु दिलेलं अमृत कलिशुरात आता आम्हांता पक्का, तु सांगितलेलं संत स्त्रया मानाला रुचेना।

पण मला वाटत साझ तु एकदा गुम रुचाने पृथ्वीवर प्रगट व्हावं,

तुझ्या जन्माचे सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा।

ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ तु दिलेलं अमृत कलिशुरात आता आम्हांता पक्का, तु सांगितलेलं संत स्त्रया मानाला रुचेना।

पण मला वाटत साझ तु एकदा गुम रुचाने पृथ्वीवर प्रगट व्हावं,

तुझ्या जन्माचे सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा।

ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ तु दिलेलं अमृत कलिशुरात आता आम्हांता पक्का, तु सांगितलेलं संत स्त्रया मानाला रुचेना।

पण मला वाटत साझ तु एकदा गुम रुचाने पृथ्वीवर प्रगट व्हावं,

तुझ्या जन्माचे सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा।

ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ तु दिलेलं अमृत कलिशुरात आता आम्हांता पक्का, तु सांगितलेलं संत स्त्रया मानाला रुचेना।

पण मला वाटत साझ तु एकदा गुम रुचाने पृथ्वीवर प्रगट व्हावं,

तुझ्या जन्माचे सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा।

ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ तु दिलेलं अमृत कलिशुरात आता आम्हांता पक्का, तु सांगितलेलं संत स्त्रया मानाला रुचेना।

पण मला वाटत साझ तु एकदा गुम रुचाने पृथ्वीवर प्रगट व्हावं,

तुझ्या जन्माचे सावित्री आज वाटतो आम्ही हेवा, तु जन्मली नसती तर, काय ज्ञाले असते आमचे देवा।

ज्ञानाचा वासा देण्याची तू. जिवाचे केले हेते रान पण सावित्री या कवितुलांगात आहे का, तुझ्या लेकीला भान.

तु दिलेलं वाघीचे दुध पिञ्जन, ज्ञाल्यात शहाण्या सर्व, दुआने आले त्यांना बळ मनाला ज्ञालाय त्याच्या गर्वं।

कोणी ज्ञाल्या गुगल, इंस्ट्रुमेंट, फेसबुक्याचा धर्नीं।

साझ

